

Тема: Бог има план за нас
Предмет: **Што е Царството Божјо?**

Читање: 2. Тимотеј, глава 4

По децении изминати во бестрашно учеништво, апостол Павле се наоѓал во римски затвор, подготвувајќи се за своето неизбежно погубување. Не знаел точно кога ќе се случи, но знаел дека нема многу време. Така, под влијание на Светиот Дух, напишал охрабрувачко писмо до својот голем пријател Тимотеј. Нашето читање, **2 Тимотеј, глава 4**, ни ги дава неговите последни збирни зборови.

Апостолот со нетрпение го очекувал враќањето на Исус Христос, праведниот судија, за да го воскресне од мртвите и да му даде место во неговото Царство. Тој со нетрпение го очекувал тоа прекрасно време кога сите оние кои се верни ќе бидат благословени со бесмртност. (Види **2 Тимотеј 4:1,8**) И покрај неговата претстојна смрт, Павле бил уверен дека нема да биде заборавен од Бог. Со Господовата милост тој би бил во Христовото царство. Ова царство, кое ќе биде на земјата со „ветената земја“ од Стариот завет во неговото срце, се нарекува „небесно“ - не затоа што е на небото, туку затоа што ќе биде воспоставено врз принципите дадени од Бог, така што станува небесно. Апостолот се радува што ќе биде меѓу кротките (*од кои многу, како него, ќе треба да воскреснат од гробот*) кои ќе ја наследат земјата. (Види **Матеј 5:5**)

Сите оние кои се верни најдраго ја чуваат оваа голема надеж за Христовото Царство што доаѓа. Ќе се исполнат воведните молби за она што вообичаено го нарекуваме Господовата молитва: „*Татко наш, Кој си во небесата, да се свети Твоето име; да дојде Твоето царство, да биде Твојата волја, како во небото, така и на земјата*“ (**Матеј 6:9,10**). Деновите на погрешното владеење и злобата на човекот, конечно, ќе завршат. Исус ќе се врати на земјата од небото и „*Царствата на светот Му припаднаа на нашиот Господ и на Неговиот Христос, и ќе царува во сите векови!*“ (**Откровение 11:15**)

Апостол Павле, додека му пишува на Тимотеј за Христовото Царство што доаѓа, ги има во својот ум највисоките Божји ветувања до патријарсите (Авраам, Исак и Јаков) и до верниот цар Давид. Сега ќе ги разгледаме ветувањата дадени на Давид кои ни се запишани во **1 Летописи, глава 17** (ве молиме прочитајте ја целата глава).

Царот Давид, во тоа време сигурен и силен во своето владеење над целиот Израел, го прашал Бог преку пророкот Натан дали ќе му биде дозволено да изгради голем храм за својот Бог. Се врати одговорот дека оваа чест нема да биде за него, туку за неговиот син Соломон. Меѓутоа, покрај ова, Давид ќе биде благословен со уште поголем син кој не само што ќе изгради физичка кука туку и цела династија - кралска кука составена од верни мажи и жени.

„Зашто кога ќе се исполнат твоите животни денови и кога ќе дојде времето да починеш кај татковците, ќе го подигнам твојот потомок по тебе, кој ќе биде од твоите синови, и ќе го утврдам неговото царство. Тој ќе Ми изгради дом, а Јас ќе го утврдам неговиот престол засекогаш. Јас ќе му бидам нему татко, а тој ќе Ми биде Мене син: нема да ја одвратам Мојата милост од него, како што ја одвратив од неговиот претходник. Ќе го утврдам во Мојот дом и во Моето царство довека, и неговиот престол ќе му стои цврсто засекогаш.“
(**1. Летописи 17:11-14**)

Сега е точно дека, делумно, Соломон ги исполнил овие ветувања кога изградил прекрасен храм за време на неговото владеење - но тие имаат многу поголемо исполнување преку Исус. Ова е многу јасно искажано околу илјада години откако ангелот Гаврил зборува за овие скапоцени ветувања дадени на Давид, и кога ѝ вели на девицата Марија:

„И кога ангелот дојде при неа и рече: „Радувај се благодатна! Господ е со тебе, благословена си ти меѓу жените!“ Таа се уплаши од тој збор и размислуваше: каков поздрав ќе биде тоа? Тогаш ангелот ѝ рече: „Не бој се Марија, зашто си нашла милост пред Бога. И ете, ќе зачнеш и ќе родиш Син, и ќе Му го дадеш името Исус. Тој ќе биде голем и ќе се нарече Син на Сèвишниот. И Господ Бог ќе Му го даде престолот на Неговиот татко Давид. И ќе царува над Јакововиот дом довека, и Неговото Царство не ќе има крај.“ (**Лука 1:28-33**)

Детето, исто така, на чудесен начин ќе го има Бог за свој татко, како што беше проречено. (Види **1 Летописи 17:13**) Според долгогодишното пророштво на Михеј, и тој ќе се роди во Витлеем (Види **Михеј 5:2**). Неверојатно, римските власти (под Божја промисла) прогласиле посебен даночен попис што ја навело Марија да направи долго патување до домот на нејзините предци, и покрај тоа што била во поодмината бременост. Затоа, Исус е роден од племето Јуда, од царската лоза и во истото родно место како и царот Давид!

Во текот на целата Исусова служба, оние со вера признавале дека Исус е ветеното потомство (потомок) на цар Давид. И покрај големото противење, тие верувале дека тој е ветениот Месија. Со вера го нарекле „Син Давидов“. Сетете се, на пример, кога Исус исцелил двајца слепи: „И кога Исус си одеше оттаму, двајца слепци Го следеа, викајќи и зборувајќи: „Смилувај ни се, Сине Давидов!“ Тогаши ги допре нивните очи, велејќи: „Нека ви биде според вашата вера.“ И очите им се отворија. (**Матеј 9:27-30**). Имаше дури и не-Евреи кои, знаејќи за ветувањата дадени на кралот Давид, го нарекоа „Син Давидов“. „И ете, жена Хананејка, излезе од оние краишта и извика кон Него, велејќи: „Смилувај ми се, Господи, Сине Давидов!“ (**Матеј 15:22**). Верата на жената беше наградена тој ден и таа повторно ќе биде благословена при второто Христово доаѓање.

За време на својата служба, Исус сакал да зборува за своето Царство. Така, на пример, читаме во евангелието на Лука: „Тој излезе и отиде на пусто место, а народот Го бараше и дојдоа до Него, и сакаа да Го задржат, за да не си отиде од нив; но Тој им рече: „И на другите градови треба да им го проповедам Евангелието за Божјото Царство, зашто Сум испратен за тоа“. (**Лука 4:42-43**). Тој ги охрабрил мажите и жените да веруваат дека тој е Месијата и да живеат верно пред него.

По животот поминат во совршена послушност, Исус го положил својот живот како жртва за да може да се решат проблемите на гревот, болеста и смртта. Благодарни сме што тој беше „Божјото Јагне кое ги зема гревовите на светот!“ (**Јован 1:29**). Исто така, се радуваме што Бог потоа го воскресна од мртвите. Тој сега е од десната страна на Бога и го чека времето кога ќе се врати на земјата за да го воспостави своето долго ветено Царство во Израел.

Сегашните случувања на Блискиот Исток - особено оние кои се однесуваат на денешната држава Израел - покажуваат дека Исус наскоро ќе се врати, според библиските пророштва. Тој ќе го направи Ерусалим свој главен град, како што направил неговиот предок цар Давид. Тој ќе седне на престолот на Давид. Првично, ќе има противење при неговото доаѓање - но Господовата намера нема да биде оневозможена, како што можеме да видиме од Псалмите:

„Оној, што живее на небесата, им се смее, Господ им се потсмевнува. Тогаши ќе им рече во Својот гнев, и со Својата јарост ќе ги збунува: „Јас го поставив Мојот Цар над Сион, на Мојата Света Гора.“ „Ја објавувам Господовата одлука: Тој ми рече: Ти си Мој Син, Јас те родив денес. Побарај од Мене, и ќе ти ги дадам народите во наследство и земските краишта во сопственост. Ќе владееш со нив со железен жезал и ќе ги скришиш како грнчарски сад“. (**Псалм 2:4-9**)

Границите на ова царство ќе ги надминат спорните граници на сегашната држава Израел (Види **Битие 15:18-21**) и иако тој ќе биде познат како „Царот на Израел“, неговото владеење ќе се прошири низ целата земја. Во него ќе бидат благословени сите народи на земјата. Треба да се молиме како псалмистот, Царот Давид: „Боже, дај му го Твоето правосудство на царот и Твојата правда на царскиот син. За да му суди праведно на Твојот народ, на бедните според праведноста! Нека планините му донесат мир на народот, а брежињата правда. Ќе им суди право на угнетуваниите, ќе им донесе спасение на децата на бедните, а насилниците ќе ги сотре“. (**Псалм 72:1-4**)

Во исполнување на заветот на Давид, ќе биде изграден вистински храм во Ерусалим - исто како што било во деновите на кралот Соломон. Народите на земјата ќе одат во Ерусалим за да ја бараат праведноста, вистината и благословот што ќе ги обезбеди Царот. Денешните верници (кои се благословени со Исусовата бесмртност и праведност на неговиот претстоен суд) ќе помогнат во неговата прекрасна управа.

Земјата на Израел ќе биде како Едемската градина и како што неговото владеење ќе се вкорени и ќе цвета, така и сите суви земји на Блискиот Исток ќе стануваат сè поплодни. На крајот, целата физичка земја ќе биде исчистена и убава. Проблемите со глобалното затоплување, отпадот и немаштијата ќе бидат надминати. Уште поважно, сите народи на земјата ќе се радуваат во светлината на неговата мудрост и учење.

„Ќе се случи на крајот на деновите: Гората на Господовиот Дом ќе биде поставена над сите гори, возвишена над сите брегови. Кон неа ќе одат сите народи, ќе се втурнат многу племиња и ќе речат: „Ајде, да се искачине на Господовата Гора, да отидеме во Домот на Јакововиот Бог. Тој ќе нè научи на Своите патишта, ќе одиме по Неговите патеки.” Зашто Законот ќе дојде од Сион, Господовото слово од Ерусалим. Тој ќе им биде судија на народите, ќе им суди на многу племиња, кои ќе ги прековат мечевите во плугови, а копјата во српови. Нема повеќе народ да дига меч против народ, ниту ќе се учи веќе на војување“. (Исаија 2:2-4)

Тоа било богатото разбирање на апостол Павле за тоа што ќе биде Царството Божјо, што му дало такво непоколебливо уверување. Тој бил уверен во својата награда. И ние можеме да му се придружине во желно очекување. Сега ни е упатена покана да бараме нешто многу подобро од она што може да го обезбеди овој живот и овој век, како што читаме во Исаија:

*„О сите вие, кои сте жедни, дојдете при водите; ако и немате сребреници, дојдете, купете и јадете. Да, дојдете, купете вино и млеко, без сребреници и без плаќање! Зошто да ги трошите сребрениците за она што не е леб, и својата надница за она што не сити? Послушајте Ме Мене, и ќе јадете добро, и ќе уживате во сочни јадења. Приклонете го увото и дојдете при Мене, послушајте Ме, и душата ќе ви живее. **Ќе склучам со вас вечен Завет, Завет на милости, ветени на Давида**“* (Исаија 55:1-3)

Сега можеме да научиме уште повеќе за Исус и за неговото прекрасно царство. Можеме да станеме ученик ако ги исповедаме нашите гревови и со тоа што ќе бидеме потопен во неговото спасоносно име. Имаме можност од Бога да ја добиеме неговата прошка, верно да му служиме и да го чекаме, како апостол Павле, Исусовото појавување.

„Еве, те направив сведок на племињата, кнез и заповедник на народите. Еве, ќе повикаш народ кого не го познаваш, и народ што не те знае ќе дотрча при тебе заради Господа, твојот Бог, и заради Израелевиот Светец, зашто Тој те прослави.” Барајте Го Господа додека може да се најде, повикувајте Го додека е близу!“ (Исаија 55:4-6)